

Lahat ay may kahulugan.

Mga kwentong nagbibigay inspirasyon tungkol sa
maliliit na sandali at malalim na pananaw.

May-akda: Vishnuh-Genootschap

Adhipati: R.R. Purperhart

THEME code:

NUR code:

© Copyright: Vishnuh-Genootschap

Copyright: R.R. Purperhart/ Lancar Ida-Bagus

© Bibliograpiya, mga larawan, at mga Ilustrasyon Vishnuh-Genootschap

Walang bahagi ng publikasyon ito ang maaaring kopyahin o ilathala sa pamamagitan ng pag-print, pag kopya, mikrofilm, o sa anumang iba pang paraan, nang walang paunang nakasulat na pahintulot ng mga may hawak ng kopirayt.

© Lahat ng karapatan ay nakalaan. Walang bahagi ng publikasyon ito ang maaaring kopyahin, itago sa isang sistema ng pagkuha, o ipadala sa anumang anyo sa anumang paraan, elektroniko, mekanikal, pag kopya, pagtatala, o kung hindi man, nang walang nakasulat na pahintulot ng tagapaglathala.

Inhoud

Si Johnny ang mabuting tao.....	9
Paunang Salita	9
Africa	11
Africa Ayon sa Gurubesar	54
Ang Paglalakbay ni Alina.....	101
Isang Buhay ng Pagnanais at Pagbabago	101
Ang Ermitanyo	131
Dharma	158
Isang kaibigan na hindi malilimutan	158
Ang mapanganib na landas.....	165
Ang kabayanihang ginawa ni Dharma.....	166
Isang Sandali ng Pasasalamat	168
Sarinah, Lola ng Lancar.....	190
Sa The Hague.....	225
Ang away sa dalawang estranghero.....	253
Afterword.....	273

Si Johnny ang mabuting tao

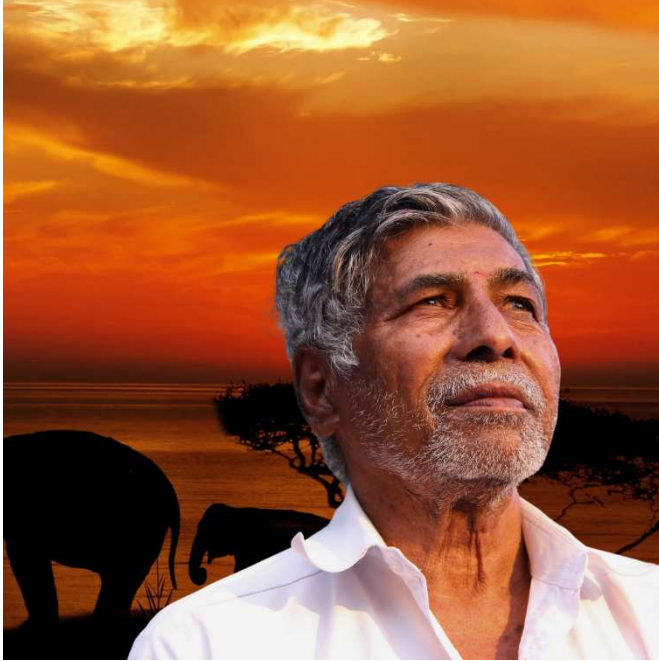
Paunang Salita

Ang tiwala ay ang pundasyon ng bawat relasyon, personal man o propesyonal. Ngunit ano ang mangyayari kapag ang tiwala na iyon ay paulit-ulit na nasisira? Kapag ang mga pangako ay naging walang laman na mga salita, at ang pakikipagtulungan ay nagambala ng pansariling interes at kawalan ng tiwala? Ito ang kwento ng isang tao na, sa kabila ng lahat, patuloy na naniniwala sa kapangyarihan ng katapatan at koneksyon, kahit na sa isang mundo na patuloy na binigo siya.

Si Johnny, isang lalaking may lahing Hindustan, ay hindi para sa mga dakilang talumpati kundi para sa mga aksyon. Siya ay may matalas na mata para sa mga pagkakataon at isang hindi matitinag na paniniwala sa potensyal ng iba. Gayunpaman, sa maagang bahagi ng kanyang buhay, nalaman niya na hindi lahat ay may ganoong paniniwala. Sa kanyang paghahangad ng

tagumpay at pakikipagtulungan, madalas siyang nakatagpo ng panlilinlang, kawalan ng katapatan, at mga sirang kasunduan. Pero sa halip na maging masaklap, mas pinili niyang matuto. Ang bawat balakid, bawat pagkabigo ay naging isang hakbang tungo sa kanyang pananaw kung ano ang ibig sabihin ng pagpupursige sa isang hindi makatarungang mundo.

Ang kwentong ito ay magdadala sa iyo sa isang paglalakbay sa isang masalimuot na realidad kung saan ang moralidad at pansariling interes ay madalas na nagbabanggaan. Ito ay isang pagpupugay sa pakikibaka ng isang tao – at maraming katulad niya – na makahanap ng balanse sa pagitan ng pag-asa at pagiging totoo. Dahil minsan, kapag ang tiwala ay tila nasa pinakamababang punto, mayroon pa ring kislap ng liwanag na nagpapaalala sa atin kung bakit tayo patuloy na nagsisikap.

Africa

Ang Africa ay madalas na kaugnay sa kahirapan, kawalan ng katarungan, at katiwalian, lalo na pagdating sa internasyonal na kalakalan at relasyon sa negosyo. Ang mga negosyanteng sumubok na magtatag ng mga pakikipag sosyo sa kontinente ay madalas na kinakaharap ng mga hadlang na sumisira sa kanilang tiwala sa patas na pakikipagtulungan. Ang mga kwento ng pagtataksil, hindi mapagkakatiwalaang

mga kasosyo, at nawawalang mga pamumuhunan, sa kasamaang-palad, ay hindi pangkaraniwan.

Tila isang masamang ikot na paulit-ulit, kung saan ang mga kasunduan ay hindi pinarangalan, at ang mga pangako mula sa mga kasosyo ay madalas na hindi natutupad. Ang burokratikong suhol, hindi malinaw na mga dahilan, at mga nakatagong gastos ay kadalasang ginagamit bilang mga hadlang upang maantala o maiwasan ang mga pagbabayad.

Ang pang-unawang ito ay madalas na humahantong sa pananaw na ang mga sistema sa ilang mga bansa sa Aprika ay lubhang magkakaugnay sa katiwalian at kakulangan ng aninaw na ang pagsasagawa ng negosyo nang walang panganib na malinlang ay halos imposible. Ang sitwasyong ito ay nakakaapekto hindi lamang sa mga negosyante kundi pati na rin sa mas malawak na ekonomiya ng mga bansang ito, na mas malayo sa mga pagkakataong maibibigay ng patas at malinaw na kalakalan. Lumilikha ito ng ikot ng kawalan ng tiwala, na nagpapahirap sa pagtatatag ng mga napapanatili ng relasyon sa negosyo.

Ang malalim na pakiramdam ng kawalan ng kapanatagan at takot sa kakapusan ay tila nagtutulak sa maraming tao sa mga rehiyong ito. Ang paniniwala na dapat kunin ng isang tao ang lahat ng makukuha niya, na natatakot sa mga kakulangan sa hinaharap, nagpapalakas ng kultura ng panandaliang pakinabang, na inuuna ang mabilis na kita kaysa sa pagbuo ng napapanatiling at patas na mga relasyon sa negosyo.

Ang mga survival instinct na ito ay maaaring humantong sa mga pag-uugali na makikita sa labas bilang sakim o hindi mapagkakatiwalaan.

Gayunpaman, sa kaibuturan nito, ang gayong pag-uugali ay nagmumula sa matinding takot na mawala ang mayroon o hindi matugunan ang mga pangunahing pangangailangan.

Gayunpaman, mahalagang tandaan na ang Africa ay hindi isang magkatulad na nilalang. Maraming mga bansa at komunidad ang maunlad, lumalaki, at nagsusumikap para sa pag-unlad. May mga nakaka-inspire na kwento ng mga negosyante na nakakamit ang tagumpay sa pamamagitan ng katapatan at pakikipagtulungan, pagtulong sa kanilang mga bansa at komunidad na umunlad sa pamamagitan ng patas na

kalakalan at pamumuhunan. Ang mga negosyanteng ito ay nagpapatunay na may puwang para sa pagbabago at na sa kabila ng mga hamon, may mga pagkakataon para sa napapanatili ng pag-unlad.

Gayunpaman, hindi dapat maliitin ang laki ng hamon. Ang daan patungo sa isang patas, malinaw, at mapapanatili ang kapaligiran ng negosyo ay mahaba at puno ng mga hadlang. Ang mga negatibong kwento ay madalas na umalingawngaw sa pinakamalakas, nagbibigay ng anino ng pagkabigo at pagkakanulo sa mga nawalan ng tiwala sa sistema.

Kapag tinatalakay ang mga nabigong deal sa negosyo at mga pagkalugi sa pananalapi, dapat nating tanungin ang ating sarili: saan matatagpuan ang ugat ng pagkabigo na ito?

Sa maraming pagkakataon, nagmula ito sa kawalan ng tiwala – hindi lamang sa iba kundi pati na rin sa mga sistema kung saan nagpapatakbo ng mga tao. Ang kawalan ng maaasahan imprastraktura, mga kahirapan sa pagkuha ng patas na impormasyon, at ang pagkakaroon ng mga tiwaling tagapamagitan ay ginagawa ng isang nakakatakot na gawain ang

pagsasagawa ng negosyo nang may katiyakan. Ang mga negosyanteng hinihimok ng pag-asa at pagtitiwala ay patuloy na namumuhunan at naniniwala sa isang mas magandang kinabukasan, para lamang matutunan ng paulit-ulit na ang landas tungo sa tagumpay ay bihirang diretso.

Ang mga kwentong ito ay dapat mag-udyok sa atin na pag-isipan ang mas malawak na mga hamon na kinakaharap ng Africa. Habang ang mundo ay nagiging globalisado at ang mga transaksyon sa negosyo ay tumatawid sa mga hangganan, nagiging mas maliwanag na ang mga reporma sa istruktura ay kailangan upang maitatag ang pundasyon para sa isang mas malinaw at patas na klima ng negosyo. Ang prosesong ito ay walang alinlangan na magtatagal, at ang mga pagbabago ay hindi magaganap ng magdamag. Gayunpaman, dapat tayong patuloy na maniwala sa potensyal para sa positibong pagbabago, kahit na ang landas pasulong ay puno ng mga hadlang.

Pansamantala, nananatiling mahalaga ang pag-iingat para sa mga negosyanteng naghahanap ng negosyo sa Africa o iba pang bahagi ng mundo na nahaharap sa

mga katulad na hamon. Mahalagang huwag umasa lamang sa mga pangako ng iba ngunit sistematikong suriin, tukuyin ang mga panganib, at lumikha ng mga safety net hangga't maaari upang maiwasan ang mga mahihinang posisyon. Ito ay isang pinong balanse sa pagitan ng optimismo at pagiging totoo, sa pagitan ng pagtitiwala sa iba at pagpapanatili ng malusog na pag-aalinlangan. Ang pangwakas na layunin ay lumikha ng isang kapaligiran kung saan ang tiwala sa isa't isa ay maaaring umunlad, ang mga negosyo ay maaaring umunlad, at ang mga pakikipagtulungan sa pagitan ng iba't ibang partido ay maaaring tumagal ng pagsubok ng oras.

Ibinahagi ni Johnny ang pangitaing ito. Matatag siyang naniniwala sa kapangyarihan ng pakikipagtulungan, sa mga tapat na Aprikano, at sa posibilidad na bumuo ng isang matagumpay na negosyo na may maaasahang mga kasosyo sa negosyo. Para sa kanya, natural lang na kung magtitiwala siya at gagawa ng pamumuhunan, ito ay hahantong sa mutual benefit at magandang kinabukasan.

Nais ni Johnny na ibigay ang mga pagkakataong nilikha niya para sa kanyang sarili at buhayin ang kanyang paniniwala sa positibong kapangyarihan ng pakikipagtulungan.

Sa kasamaang palad, mabilis niyang napagtanto na ang katotohanan ay kadalasang mas mapait kaysa sa mga pangarap na pinahahalagahan ng isang tao. Ang mga tapat na Aprikano na inaasahan niyang mahanap ay, sa pagsasanay, mahirap makuha, at ang mga hamak na gusto niyang iwasan ay handang samantalahin ang kanyang kabaitan at tiwala. Ang sistemang inakala niyang pinapatakbo niya sa loob ay hindi ang transparent at kooperatiba na na isip niya. Sa halip, natagpuan niya ang kanyang sarili na nahaharap sa isang malupit na aral tungkol sa kahinaan ng pagtitiwala sa isang mundo na kadalasang ayaw itaguyod ang parehong mga halaga at pamantayan.

Ang kuwento ni Johnny ay isang kalunos-lunos na halimbawa kung paano madalas sumuko ang pag-asa sa malupit na katotohanan ng hindi mapagkakatiwalaang mga kasosyo at sistema na humahadlang sa halip na sumusuporta. Ang pagkabigo

na naranasan niya ay isang masakit na paalala para sa sinumang naniniwala na ang pakikipagtulungan at pagtitiwala ay laging ang susi sa tagumpay, nang hindi isinasaalang-alang ang mas malawak na konteksto kung saan sila gumagana. Ito ay isang aral na kailangan niyang matutunan sa isang matarik na presyo, ngunit ito rin ay maaaring makatulong sa iba na tingnan ang kanilang sariling mga pakikipagsapalaran sa entrepreneurial na may mas realismo

Si Johnny ay palaging isang tao ng mga dakilang pangarap, isang pusong puno ng mga mithiin, at isang hindi natitinag na paniniwala sa katarungan at pakikipagtulungan. Sa kabila ng mga pag-urong na dinanas niya sa kanyang personal na buhay, nagpasya siya noong 2022 na bigyan ng bagong buhay ang kanyang diwa ng pagnenegosyo. Ang kanyang sigla sa buhay ay hindi nabawasan ng mga hamon na kanyang hinarap kundi sa halip ay tumalas. Taglay ang panibagong lakas, itinuon niya ang kanyang paningin sa Senegal, isang bansang nakita niya bilang isang lupain ng pangako – isang lugar kung saan ang mga tao ay mainit at mapagpatuloy, at kung saan ang mga pagkakataon para sa patas na kalakalan ay sumisikat.

Sa kanyang maingat na pag-iipon ng pera sa kamay at isang ulo na puno ng mga ambisyosong plano, umalis si Johnny patungong Kanlurang Aprika nang may kumpiyansa. Malinaw ang kanyang layunin: ang magtatag ng pakikipagsosyo sa mga lokal na negosyante, na nakita niyang susi sa paglago at pag-unlad ng bansa. Nais niya hindi lamang na bumuo ng isang mas mahusay na buhay para sa kanyang sarili ngunit din upang mag-ambag sa pagsulong ng mga lokal na komunidad. Ang kanyang optimismo ay nakakahawa, at naniniwala siya na kasama ng mga tao doon, maaari siyang lumikha ng isang bagay na makabuluhan.

Nakita ni Johnny ang Senegal bilang isang bansang puno ng potensyal, isang lugar kung saan magagamit niya ang kanyang karanasan at katalinuhan sa negosyo para gumawa ng tunay na pagbabago. Naisip niya ang paglikha ng isang plataporma para sa patas na kalakalan, na nakasentro sa tiwala sa isa't isa at pakikipagtulungan. Ang kanyang layunin ay upang makabuo ng halaga para sa parehong partido: mag-aalok siya ng kanyang kadalubhasaan at magbibigay sa mga lokal na negosyante ng mga mapagkukunang

kailangan nila upang mapalago ang kanilang mga negosyo. Si Johnny ay matatag na naniniwala sa kapangyarihan ng pakikipag sosyo at kumbinsido na ang mga merkado sa Africa, kung lapitan ng tama, ay mayroong napakalawak na mga pagkakataon sa ekonomiya.

Ang kanyang pag-alis patungong Senegal ay hindi lamang isang desisyon sa negosyo kundi isang personal na misyon din. Nadama ni Johnny ang isang malalim na pakiramdam ng responsibilidad na mag-ambag sa pag-unlad ng isang bansa na sa tingin niya ay may pag-asa, sa kabila ng mga hamon na dulot nito. Mayroon siyang malinaw na pananaw: gawing mas magandang lugar ang mundo, simula sa pagsasagawa ng tapat na negosyo at paglikha ng mga bagong pagkakataon para sa mga nakapaligid sa kanya.

Gayunpaman, sa kabila ng kanyang pagtitiwala, alam niyang hindi magiging madali ang landas tungo sa tagumpay. Ito ay isang proseso ng pagsubok at pagkakamali, ngunit handa si Johnny na ibigay ang kanyang lahat upang gawing katotohanan ang kanyang mga pangarap at matupad ang mga pangakong tila

pinanghahawakan ng Senegal. Gayunpaman, ang hindi niya mahulaan ay kung gaano kabilis ang kanyang optimismo ay masusubok ng malupit na katotohanan ng pagtatrabaho sa ibang kontinente.

Mula sa mga burukratikong hadlang hanggang sa pagkakaiba-iba ng kultura, hinarap ni Johnny ang mga sitwasyong nagtulak sa kanya sa kanyang limitasyon. Ang ideyal na pananaw ng pagkakataon at kalayaan ay kailangang itugma sa realidad ng pang-araw-araw na pakikibaka at ang pangangailangan ng kakayahang umangkop. Ngunit tiyak sa mga pakikibakang iyon ang pinakabuod ng paglalakbay ni Johnny: ang pagtuklas na ang tagumpay ay hindi lamang natutukoy ng pangwakas na layunin ngunit sa pamamagitan ng tiyaga at paniniwala sa sarili na ipinapakita ng isang tao sa daan.

Ang kanyang kuwento ay nangako ng pag-unlad at katatagan, ng pagbagsak, pagbangon, at paghahanap ng lakas sa kahirapan. Gayunpaman, tulad ng madalas na buhay, ang kanyang paglalakbay ay hindi mahuhulaan at puno ng mga twist. Kung saan umaasa si Johnny para sa isang tuwid na landas patungo sa

kanyang mga pangarap, kung minsan ang mga hadlang ay napakalaki. "Mahirap na suwerte" – hindi lahat ng kabanata ng kanyang paglalakbay ay napunta sa pinlano.

Gayunpaman, hindi sumuko si Johnny. Ang bawat pagkabigo, gaano man kasakit, ay nagdala sa kanya ng mga bagong pananaw. Ang pinaghalong mga pagurong at tagumpay ang unti-unting inihayag ang tunay na diwa ng kanyang paglalakbay: ang tagumpay ay wala sa pagiging perpekto, ngunit sa hindi natitinag na determinasyon na patuloy na sumulong. Sa bawat pagkatisod, natuto siya, at sa bawat tagumpay, lumago siya.

Sa patuloy na pakikibaka na ito, natuklasan ni Johnny ang kanyang lakas-hindi sa mga dakilang kilos, ngunit sa tahimik na katatagan na lumitaw mula sa loob. Nangako siya sa kanyang sarili: sa kabila ng lahat ng mga babala at pag-aalinlangan na nakapaligid sa kanyang suporta para sa Africa, pagtitiyaga niya. Ang pagpupursige na ito ang naging kanyang angkla, isang matatag na pwera na nagtulak sa kanya pasulong sa mga kawalan ng katiyakan, alam na ang landas sa

hinaharap ay maaaring mahirap, ngunit ito ang kanyang landas na lakaran.

Sa kabila ng mga babala ng mga makaranasang kaibigan na nagsabi sa kanya tungkol sa mahihirap na relasyon sa negosyo na naranasan nila sa mga kasosyong Aprikano noong nakaraan, nagpasya si Johnny na sundin ang kanyang sariling landas.

Kahit 30 taon na ang nakalipas, binalaan siya ng mga kaibigan ni Johnny laban sa pakikipagnegosyo sa mga Aprikano. Hindi dahil sa poot o poot, ngunit dahil sa malalim na nakaugat na mga hadlang sa kultura at

kasaysayan na nabuo sa paglipas ng mga taon. Hindi sila laban sa mga African mismo kundi laban sa sistema kung saan sila nagpapatakbo, isang sistema ng malalim na naimpluwensyahan ng mga trauma ng kolonyal na nakaraan.

Ang masakit na kasaysayan ng pang-aapi at pagsasamantala sa ilalim ng mga puting pinuno ay nag-iwan ng pangmatagalang epekto sa paraan ng pag-unlad ng mga lipunang Aprikano. Hindi lamang nito pinahina ang ekonomiya ng mga bansang ito kundi nasira rin ang tiwala at kahanda ang makipag tulungan ng patas, kapwa sa mga tao mismo at sa mga taga labas. Ang legacy ng kawalan ng tiwala at kawalan ng transparency ay nagbigay ng anino sa bawat relasyon sa negosyo. Sa loob ng maraming henerasyon, ang mga tao sa maraming bansa sa Africa ay natutong maging maingat upang mabuhay, kadalasan ay nangangailangan protektahan ang kanilang sariling mga interes sa pamamagitan ng malabo o hindi mapagkakatiwalaan mga pakikitungo.

Gayunpaman, hindi ito nakita ni Johnny – o marahil ay pinili niyang huwag itong makita. Ang kanyang

optimismo at paniniwala sa kabutihan ng sangkatauhan ay mas malakas kaysa sa mga babala na natanggap niya. Matatag siyang naniniwala na ang kasaysayan ay hindi tutukuyin ang hinaharap, na ang Senegal ay naiiba, na ang mga tao doon ay nagbago, na ang bansa at ang mga merkado nito ay nasa isang bagong landas, at na siya ay maaaring mag-ambag sa positibong pagbabagong ito.

Pinili niyang maniwala sa kapangyarihan ng mga indibidwal na negosyo at ang posibilidad na masira ang sistema, sa kabila ng mga masakit na peklat na iniwan ng nakaraan. Para sa kanya, ito ay isang bagay ng pagtitiwala: tiwala sa kanyang mga kasosyo, tiwala sa pangako ng Africa, at tiwala sa posibilidad ng isang tapat at transparent na relasyon sa negosyo. Ngunit ang hindi nalutas na kasaysayan at ang mga resulta ng tularan ay sa huli ay susubok sa kanyang mga plano at pangarap.

Ang mga babalang natanggap niya, bagama't isinilang mula sa mga karanasan ng kawalan ng tiwala at pagkabigo, ay magiging isang mahirap na aral. Kung ano ang nagsimula para sa kanya bilang isang

pagkakataon upang isulong ang kanyang sarili at ang kanyang mga kasosyo sa Africa sa huli ay hahantong sa pag unawa na ang tiwala na binigay niya sa iba ay hindi laging masusuklian.

Sa una, ang lahat ay talagang may pag-asa, at tila ang negosyo ay tatakbo nang maayos. Agad na napapalibutan si Johnny ng isang grupo ng mga karismatikong kasosyo sa negosyo na nagpakita sa kanya ng isang pangitain ng tagumpay. Sila ay dumagsa sa kanya tulad ng mga bubuyog sa pulot, lahat ay masigasig sa mga pagkakataong magbubukas para sa kanila. Ang mga taong ito, sa kanilang mga maningning na ngiti at kumpiyansa na pag-uusap, ay tiniyak kay Johnny na ang kanyang mga pamumuhunan ay ligtas at na sila ay sama-samang gagawa ng isang bagay na mahusay. Ang hinaharap ay tila puno ng mga posibilidad, at si Johnny, na hinimok ng pag-asa at ambisyon, ay nagpasya na ganap na mangako sa pakikipagtulungan ito.

Ang mga kasosyo, kasama ang kanilang mga kaakit-akit na kwento, ay masugid na nagsalita tungkol sa isang serye ng mga proyekto na tila nakakaakit sa

kanila. Binanggit nila ang mga hakbangin sa agrikultura, turismo, at kalakalan ng mga lokal na produkto bilang mga pundasyon ng kanilang pinagsamang tagumpay. Ang mga mangga, cashew nuts, at mga alahas na gawa sa kamay ang magiging batayan ng kanilang negosyo – mga produkto na hindi lamang mahalaga sa rehiyon kundi nakakakuha din ng interes sa buong mundo. Ang mga posibilidad ay tila walang katapusan, at si Johnny ay nadama na naakit sa promising na hinaharap na iniharap.

Sa pagtitiwala sa mga ngiti at nakakapanatag na salita ng kanyang mga bagong kasosyo, si Johnny ay sumabak sa pakikipagtulungan. Ang kanyang sigasig ay napakalaki; matibay siyang naniwala sa pangitain na inilalatag sa harapan niya. Tila ang simula ng isang bagay na maganda at matagumpay. Ngunit hindi pa mahulaan ni Johnny na ang mga nakasisilaw na pangakong ito ay dahan-dahang magbabago sa isang madilim na katotohanan, kung saan ang mga interes ay hindi laging tunay, at ang halaga ng bulag na pagtitiwala ay maging mataas.

Di-nagtagal, nagsimulang lumitaw ang mga bitak sa maingat na itinayo ng pangarap ng negosyo ni Johnny. Ang nagsimula bilang isang promising collaboration ay mabilis na naging isang walang katotohanan na parada ng mga pagka bigo at pagkabigo. Ang mga unang palatandaan ng maling pamamahala ay naging maliwanag kapag ang mga invoice ay hindi na binayaran sa oras. Sa halip na ang ipinangako ng administrative handling, sila ay naging papel na eroplano na hindi nakarating sa kanilang destinasyon. Tila dumami ang mga papeles nang walang anumang pag-asa na malutas, habang si Johnny ay naiwan sa dilim tungkol sa kung saan pupunta ang kanyang pera.

Bukod pa rito, ang tinatawag na "collaboration" ay hindi gaanong nakaayos kaysa sa inaasahan niya. Ang mga kasunduan, na sa una ay ginawa nang may ganoong sigasig, biglang tila nababaluktot gaya ng isang guro sa yoga noong Linggo ng umaga. Isang sandali, nagkaroon ng matibay na takdang panahon, at sa susunod, ang lahat ay bukas sa interpretasyon ng walang anumang konkretong pag-unlad. Ang mga inaasahan ay paulit-ulit na ipinagpaliban at ang mga